

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

HOOGMOED

Een educatief toneelspel
voor de jeugd van 14 tot 16 jaar

door

Franck van Erven

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2011
Nr.1382

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DRIE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *HOOGMOED* op te voeren moet de naam van auteur *FRANCK VAN ERVEN* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1986 Toneelfonds J. Janssens/Franck van Erven
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

HET TONEEL IS LEEG. VIA DE BAND KLINKT EEN RITMISCH
GETROMMEL DAT LANGZAAM AANZWELT EN DAARNA ABRUPT WORDT
AFGEBROKEN. HET KOOR KOMT OP.

Koor: Wij staan aan aarde's verste grensgebied
op de restanten van het verdronken land.
Hier treft een gruweldaad
de laatste stralen van de zon
daarna trekt de duistere nacht
de aarde haar boetekleed aan.

HET TROMGEROFFEL BEGINT OPNIEUW.

Hij, die de toorn van Zeus opriep
zich niet schikte naar zijn heerschappij,
voorwaar hij is de goden boete schuldig.
Maar eer de dood zich meester maakt
over zijn nietszeggend leven
zal hem een straf ten deel vallen
gruwelijker dan het gruwelijkst beest bedenken kan.

HET TROMGEROFFEL ZWELT AAN EN DRIE BEKKENSLAGEN BEEINDIGEN
DE PROLOG. HIJ EN ZIJ KOMEN OP.

Hij: Onweerstaanbaar trekt deze plek;
geen vezel in mij rustte;
gedreven door de zucht naar macht
leed ik ontbering op ontbering
beschouwde wormen als mijn huisgenoten
kastijde mijn geest in eenzaamheid
om onvermurwbaar te reiken naar de macht.
Geen tegenslag kon groter zijn,
geen pijn intenser,
of ik had het mijzelve reeds toebedeeld.
Daarom was mijn opmars niet te stuiten
daarom ook ben ik nu hier
op deze van goden verlaten plek
voor mijn ontmoeting met Zeus
en de overdracht van zijn macht op mij.

Zij: De dalen van het leed,
 van de vernedring en van de schande,
 ik heb ze doorlopen aan je zijde.
 De eerste flauwe hellingen van de triomf,
 de pieken van de victorie,
 ik heb ze bestegen aan je zijde.
 Nooit ben ik toegetreden tot het koor der klagers,
 als de pijn te hels, de schande te vernederend werd.
 Nooit heb ik meegezongen in het lied der triomfators,
 niet bij de geringste en niet bij de grootste zegepralen.
 Maar nu, aangekomen op deze plek
 zoekt mijn verontrust gemoed
 naar woorden, naar beelden
 om mijn bang voorgevoel te kunnen uiten.
 Weg, weg van deze onaardse plek,
 hij brengt ons onheil toe.

Hij: Zwak zijn zij die op de drempel van de macht
 toegeven aan de innerlijke stem.
 Vastbesloten was ik.
 Vastbesloten blijf ik.
 Op deze plek zal mijn kroning plaats vinden.
 O, stralend zwerk, snelvleugelige winden,
 rivierbronnen en het eindeloos
 geglimlach van de golvenslag der zee;
 almoeder aarde, alziend oog der zon:
 ik roep u aan. Ziet welk een methamorfose
 ik, een mens, weldra onderga.
 Zeus verheft mij tot god
 met meer macht en wijsheid
 dan aan andere goden ooit geschonken.

Zij: Niemand neemt die onrust van mij weg,
 die als een rotsblok op mij drukt.
 Ik bezwijk nog voor die ballast
 eer gij tot god gekroond zijt.

Hij: De lange lijdensweg is afgelegd
 bestijg nu ook de hoogste top met mij.

ENKELE DONDRSLAGEN, EEN KORTE STILTE EN DAARNA LANGZAAM
 OPLOPEND TROMGEROFFEL. HIJ EN ZIJ ZIJN MET DE DONDRSLAGEN
 OP DE AARDE GEWORPEN.

Koor: Zeus' nooit ingeslapen slingerschicht,
 de bliksem die vuur blaast,
 gevolgd door het dof geroffel der donder
 kondigt majestueus de komst aan
 van de god der goden.
 Goud omkranste Zeus
 daalt neder op de aarde.
 De lucht van onheil zwanger
 houdt zijn adem in.

DRIE BEKKENSLAGEN EN DE IN GOUDGEKLEDE ZEUS VERSCHIJNT.

Zeus: Waarom weergalmt de hele aarde van mijn wraak?
 Dragen de zeeën niet langer mijn vloot,
 staan bossen en steden in vlammen,
 twisten zon en maan om de heerschappij ?
 Het kan niets anders zijn dan opstanding,
 verraad, meined, of godslaster.
 Mijn ziel is droog en leeg;
 maar zelfs al wandel ik door zeeën,
 door goudgekleurde granenvelden;
 mijn dorst wordt niet gelest,
 mijn honger niet gestild.
 Kom, mijn ziel, herkrijg je rust.
 Kom, wraak, sla genadeloos toe.

DONDRSLAGEN. HIJ EN ZIJ STAAN OP.

Welke menselijke wezens hebben de euvele moed
 aarde's verste grensgebied te betreden ?
 Is geen lucht, geen bodem meer heilig ?
 Vert~~h~~appen stervelingen godenspaden
 en verwachten zij nochtans heelhuids
 terug te keren op de
 door kwade geesten,
 ontstemde aarde ?
 Spreek, vermits gij zo vermetel waart
 tot hier te komen.
 Spreek, sterveling, spreek.

Hij: Het rijk der goden,
 door mij gerespecteerd,
 kan beden zelfs in droeve dagen,